

РЕШЕНИЕ

№ 1897

гр. София, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 25.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **11549** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от ГПК вр. чл.144 от АПК.

Образувано е по молба от 29.02.2024 г. на адвокат Д. Д.-АК-С. З., процесуален представител на Д. Г. И., жалбоподател по настоящото дело, с която се иска допълване на Решение № 1095/19.02.2024 г., постановено по настоящото адм.дело № 11549/2023 г., в частта за присъдените разноски. С молбата е посочено, че съдът се е произнесъл, че с оглед изхода на спора, на основание чл.143 ал.1 от АПК правото на разноски е възникнало за жалбоподателя, но поради непредставяне на доказателства за заплащането им, искането за присъждане следва да бъде оставено без уважение. С молбата се сочи, че такива доказателства за извършени плащания за разноски са представени, а именно-договор за правна помощ, от който е видно, че сумата е заплатена в брой в размер на 2100 лв., като се сочи и Тълкувателно решение на ВКС №6/2013г.

Ответникът по делото – СДВР в определения съгласно чл.248, ал.2 ГПК едноседмичен срок не изпраща отговор. В случая е изпълнено изискването на чл.248, ал.2 ГПК за съобщаване на насрещната страна за искането, като изпращането на отговор е право, а не задължение на страната, поради което следва да се приеме, че е изпълнено изискването на чл.248 ал.2 ГПК.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Искането е депозирано в срока по чл.248, ал.1 ГПК, към който препраща разпоредбата на чл.144 АПК и от страна, която има право да поиска допълване на съдебното

решение в частта му за разноските, поради което същото е допустимо.

Разгледано по същество, искането е основателно.

След запознаване с материалите по делото е видно, че преди последното заседание, процесуалният представител на жалбоподателя е поискал присъждане на разноските по делото, като е представил списък с разноските, като в списъка е посочено „адвокатско възнаграждение 2100лв.“.

Същевременно се установява, че на стр.8 от делото е приложено пълномощно в оригинал, видно от което договореното адвокатско възнаграждение е в размер на 2100лв и сумата е платена в брой.

Искането за претендирани разноси по делото, а именно- адвокатско възнаграждение 2100лв., следва да бъде частично уважено. Предвид Тълкуватено решение №6/2012г. от 06.11.2013г. на КС и ангажирането на доказателства за заплащането на разноските по делото за адвокатско възнаграждение, решение № 1095/19.02.2024г., постановено по настоящото адм.дело № 22549/2023г. по описа на Административен съд София-град, следва да бъде допълнено, като СДВР бъде осъден да заплати на Д. Г. И. от 750.00 лв. /седемстотин и петдесет лева/, представляваща разноси по делото, като искането за присъждане на разноси до пълния претендиран размер 2100лв. следва да бъде отхвърлено като неоснователно. Посочената сума в размер на 750.00лв. е съобразена с определения минимум в чл.8 ал.2 т.3 Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото- настоящото производство е едноинстанционно и същото е разгледано и приключило в едно съдебно заседание, в което упълномощения процесуален представител на жалбоподателката не е взел участие, като е депозирал молба с писмени бележки.

Така мотивиран, на основание чл.248 ал.1 ГПК вр. чл.144 АПК, съдът

РЕШИ:

ДОПЪЛВА решение № 1095/19.02.2024г., постановено по настоящото адм.дело № 11549/2023г. по описа на Административен съд София-град, като:

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Д. Г. И. сумата в размер на 750.00 лв. /седемстотин и петдесет лева/, представляваща разноси по делото, като ОТХВЪРЛЯ искането за присъждане на разноси до пълния претендиран размер 2100лв.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: